
Van de voorzitter

Beste Vrienden,

deze keer voldoende belangrijk materiaal om u aan te raden de tekst van a tot z te lezen.

De Jubileumreünie zal dit jaar op **zondag** 6 november worden gehouden in het Olympisch Stadion te Amsterdam. Pittige onderhandelingen en sponsoring door derden maken het mogelijk het zestigjarig bestaan te vieren in de stad waar de vereniging is opgericht. De zondag is gekozen omdat dan betere financiële voordelen zijn te behalen en omdat we op die dag kosteloos kunnen parkeren op het Stadionplein.

Het bestuur zou het geweldig vinden als alle deelnemers zouden besluiten de hele dag te blijven, dus tot en met het afsluitende diner. Het diner is van half zes tot zeven. Daarna is elke plaats in Nederland nog te bereiken, dus blijven er weinig excuses over om niet te blijven dineren.

Waren we vorig jaar per persoon aan reünie, diner en parkeren ongeveer 55 Euro kwijt, voor deze jubileumreünie kunnen we 45 Euro realiseren. Let wel: eenmalig, vanwege het jubileum met behulp van derden en omdat we gratis parkeren.

Op bovengenoemde gronden rekenen we op een supergroot aantal deelnemers. Vul het deelname formulier in en stuur het naar de penningmeester. Meer gedetailleerde informatie over het programma in ons volgende clubblad.

Tot de volgende Vriendenband,

Chris van der Meulen, voorzitter

Van het secretariaat

Adres secretariaat:

Kees de Kort, Lange Trekke 17, 5071 TR Udenhout,

Tel.: 013 5112583 of 06 10150009,

E-mail: secretaris@vriendenvandeknau.nl

Overleden

- Op 11 juni is ons lid Bob Spaak overleden op 93-jarige leeftijd;
- Op 10 juli 2011 is ons lid Leendert Logger overleden op 76-jarige leeftijd;
- Op 14 juli 2011 overleed onze donatrice Nell van Egmond – Huijg op 81-jarige leeftijd;
- Op 28 juni overleed Rien Stout. Rien was geen lid van de Vrienden. Velen van ons kenden hem goed, daarom deze regels in De Vriendenband:
“Woensdagochtend 29 juni bereikte ons het trieste bericht dat voormalig bestuurslid en tevens erelid Rien Stout (71 jaar) op de avond van 28 juni, na een slopend ziekbed toch nog vrij plotseling is overleden. Rien was een atletiekman 'pur sang' en - behalve als bestuurslid binnen de Koninklijke Nederlandse Atletiek Unie - op velerlei fronten in de atletiekwereld actief.”
(bron website atletiekunie)

Nieuwe leden

- Frans Krechting. Contrabas 14, 4876 VH Etten-Leur, tel. 076-5022930, e-mail contrabas14@hotmail.com, geboortedatum 20 februari 1956. Na diverse Nederlandse kampioenschappen bij de junioren werd Frans in 1980 Nederlands indoorkampioen met verspringen. Hij heeft aan diverse junioreninterlands meegedaan. Zijn persoonlijke records zijn: 100 m 11,00 s, 110 m horden 14,7 s, verspringen 7,24 m en hoogspringen 1,95 m. Frans geeft vanaf 1983 tot heden atletiektraining, nu bij ARV Achilles in Etten-Leur;
- Chris Mooij, Korvet 57, 1186 WD Amstelveen, tel. 020-6413658, e-mail Chris.mooij@xs4all.nl, geboortedatum 6 juni 1947. Chris was lid van AAC en een 100 m (pr 10,6), 200 m (pr 21,5) en 400 m (pr 48,0) loper. In 1967 werd Chris Nederlands kampioen op de 4x100 m en verbeterde op dit onderdeel ook het nationaal record;
- Hans Westerkamp. Nadere gegevens volgen. Ingevuld lidmaatschapsformulier nog niet terug ontvangen;
- Wilma van Onna. Nadere gegevens volgen. Ingevuld lidmaatschapsformulier nog niet terug ontvangen.

Wijzigingen:

- Peter Geelen heeft een ander e-mailadres. Het is vanaf nu peter.geelen@home.nl
- Cor Lambregts heeft zijn e-mailadres doorgegeven. Het is cor.lambregts@home.nl
- Remco Tournier heeft een nieuw adres. Het is geworden Meent 70D, 3011 JN Rotterdam;
- Het adres van Annetien van Alphen de Veer-Paulen is Lommerlustlaan 29, 2012 BZ Haarlem. Tel.:023 5423452;
- Ray van Asten heeft een nieuw e-mailadres. Vanaf nu is het rdva4340@msn.com

Onderscheidingen

- Op zondag 3 juli 2011 werd Math Vilain onderscheiden als Lid van Verdienste van de Atletiekunie. Dat vond plaats tijdens de door AV Achilles Top georganiseerde Jo Jeurissen Memorial op sportpark Kaalheide in Kerkrade. Directeur Rien van Haperen en voormalig bestuurslid Harry Peters reikten deze onderscheiding aan hem uit. (bron website atletiekunie)

Ziekenboek

- Geen nieuwe meldingen

Opmerking: graag bij een adreswijziging er rekening mee houden dat je het nieuwe adres niet alleen stuurt naar de Atletiekunie maar ook naar het secretariaat van de Vrienden. Wij krijgen adreswijzigingen namelijk niet automatisch door van de Atletiekunie.

Secretaris in andere gedaante

Wat doet deze foto hier nu, zult u zich wellicht afvragen. Ach, het is zomaar een tegenhanger van de foto van Kees de Kort die u steevast onder ogen krijgt bij de rubriek 'Van het secretariaat'.

Had u een hink-stap-foto verwacht? Welnu, uw secretaris was als atleet van meerdere markten thuis, zo blijkt uit deze hordenfoto, genomen ergens in de jaren 60. Zoals het een goed secretaris betaamt, overigens.

(foto Sjef de Kort)

Aanmeldingsformulier

Jubileumreünie **zondag 6 november 2011** in het Olympisch Stadion te Amsterdam

Ondergetekende:

.....

geeft zich hierbij op met / zonder * introducé voor de reünie en de jaarlijkse
algemene vergadering (* doorhalen wat niet van toepassing is)

Naam van de introducé:

.....

- * De kosten van de reünie bedragen **  30,00** per persoon
- * De kosten van het gezamenlijke diner na afloop **  15,00** per persoon

Specificatie van de kosten:

* Kosten reünie personen x ** 30,00** = ** **

* Kosten diner: personen x ** 15,00** = ** **

Totaal ** **

Middagprogramma

Olympic Experience - voordracht – intermezzo's - gezellig samenzijn

Betaling

- Ik betaal het verschuldigde bedrag door overmaking op bankrekening
35.78.73.939 t.n.v. Vrienden van de KNAU te Zoetermeer.
 - Ik verleen de Vereniging éénmalig toestemming het verschuldigde bedrag
te innen via de door mij verstrekte machtiging
- Betalingswijze aankruisen s.v.p.

Datum..... Handtekening:

Dit formulier (of fotokopie ervan) v or 22 oktober 2011
toezenden aan:

Penningmeester van de Vrienden van de KNAU
Disneystrook 36, 2726 ST Zoetermeer
of
per e-mail aan: ed@edturk.com

START TO RUN!

VGZ sponsort een gezonde beweging

Zorgverzekeraar VGZ heeft alle aandacht voor uw gezondheid. We zorgen niet alleen dat zieke mensen weer gezond worden, maar we helpen u ook gezond te blijven. Lichaamsbeweging is daarbij cruciaal. De Atletiekunie doet er veel aan om Nederland in beweging te krijgen. En daarom trekken VGZ en de Atletiekunie samen op.

Als 'running mate' en als enthousiaste partner wil VGZ samen met de Atletiekunie Nederland aan het lopen krijgen. Ren, jog of wandel. Het maakt niet uit hoe u loopt, als u maar regelmatig beweegt. Want dat past bij een fitter en gezonder leven.

Wilt u meer weten over VGZ en haar initiatieven samen met de Atletiekunie, ga dan naar www.vgz.nl of www.atletiekunie.nl

Zorgverzekeraar

Alle aandacht

Koninklijke onderscheiding Chris Konings

In de vorige Vriendenband schreven we, dat we terug zouden komen op de onderscheiding voor onze vicevoorzitter. Deze belofte lossen we in met het weergeven van de lijst van activiteiten welke voor de motivatie van belang was.

- 1976-heden Bestuurslid/trainer en diverse andere functies bij de Atletiekvereniging Impala te Drachten. De heer Konings bleef bestuurslid tot 1988. In die periode heeft hij zich vooral beziggehouden met de contacten met de KNAU. Van 1981 t/m 1992 was de heer Konings voorzitter van de DTC-Noord. Vanaf 1978 t/m 1984 verzorgde hij het clubblad. In 1993 werd hij één van de trainers van de Bosbokken en dat is hij nu, ruim 17 jaar later, nog steeds.
- 1994-heden Bestuurscommissaris en vicevoorzitter met een bijzondere opdracht binnen de Vereniging Vrienden van de KNAU. Deze vereniging heeft ruim 300 leden waaronder deelnemers aan de Olympische Spelen, WK's en/of EK's, oud-internationals en oud-nationaal kampioenen. Naast deze activiteit verzorgt hij ook nog een rubriek boekbesprekingen (sportboeken) in het Verenigingsorgaan de Vriendenband.
- 1996-1997 Onbezoldigd gastconservator van het Museum Smalingerland. De heer Konings is als gastconservator opgetreden i.h.k.v. een expositie over drie uit Drachten afkomstige atleten. E.e.a. ter gelegenheid van de Olympische Spelen.
- 1997-heden Bestuurslid van de Stichting Vrienden van het Nederlandse Sportmuseum Olympion te Lelystad. Binnen dit bestuur heeft de heer Konings zijn kennis en kunde op het gebied van de atletiek- en wielersport ingezet om het museum te ondersteunen. Dat heeft hij onder meer gedaan door op te treden als intermediair tussen het museum en de eigenaren van waardevolle sportobjecten. Diverse tijdelijke tentoonstellingen heeft hij mee helpen organiseren. Bij de ontmanteling van dit museum in 2004 heeft hij zich sterk gemaakt om objecten die verloren dreigden te gaan, te redden. Na de overname van de museuminventaris door de Stichting Sporterfgoed van NOC*NSF, is hij toegetreden tot de Commissie Beheer van deze stichting. Deze werkzaamheden heeft hij uitgevoerd tot het opheffen van de Commissie Beheer in 2008. In 2009 heeft hij initiatieven ontplooid voor het oprichten van de Stichting Atletiekerfgoed. Vanaf januari 2010 is hij bestuurslid van deze stichting.

-
- 1998-heden Bestuurslid van de Stichting Tollien Schuurman Atletiekcentrum. Genoemd centrum is de huidige eigenaar van de atletiekbaan aan de Sportlaan in Drachten.
- 2008-2009 Onbezoldigd gastconservator van het Museum Smallingerland. In deze periode is hij als gastconservator opgetreden i.h.k.v een expositie over Gerben Sonderman, testpiloot en goede vriend van ZKH Prins Bernhard.

Voorwaar een indrukwekkende lijst!

Chris v.d. Meulen

Chris Konings, met onderscheiding op de revers, ontvangt de felicitaties en de bloemen van burgemeester Bert Middel van Smallingerland.

In Memoriam Leen Logger

Leendert Logger, geboren op 9 mei 1935 te Diemen, is niet meer onder ons. Op vrijdag 15 juli is hij ter aarde besteld in Heerenveen, alwaar hij op 10 juli overleed na een slopende ziekte. Namens de vereniging Vrienden van de KNAU en ook namens het bestuur van de Atletiekunie was ik aanwezig bij zijn uitvaart.

De plechtigheid vond plaats in de Alde Tjerke fan Alde Schoat, een klein Fries kerkje uit 1400, gelegen even ten zuiden van Heerenveen. Er waren veel belangstellenden, vooral ook uit de atletiek.

In de kerk werd het “Grenzen der Menschheit” van Goethe gezongen door Kim Borg. Leen Logger was sinds 1996 lid van de Vrienden. Hij was 26 jaar voorzitter van SAV Grootenbroek en zat in het bestuur van het district West 1, waarvan hij later voorzitter werd. Bij het opheffen van de districten schoof hij door naar een zetel in het hoofdbestuur van de KNAU. In 1997 werd Leen erelid van de Atletiekunie. De actieve loopbaan van Leen in de atletiek begon begin jaren 50 van de vorige eeuw bij het Amsterdamse AAC. Hij liep daar de 800 meter en ook in clubverband de 4x400 meter.

Chris Konings

Wijsheid uit het Oosten

Boeddha leefde in Nepal en de religieuze stroming annex levensbeschouwing die zijn naam is gaan dragen, stamt zo in Zuidoost Azië. Doordat Boeddhisten ook in China en Japan kwamen, ontstond daar een “variant”: het Zenboeddhisme. Daarin zijn de Koans heel bekend geworden. Koans: dat zijn korte verhalen met een boodschap die tot nadenken stemt.

Een voorbeeld:

Een jonge vrouw werd ziek en al spoedig stond het vast dat zij het niet zou overleven. In een gesprek met haar echtgenoot zei ze:

“Ik hou zo veel van je, ik wil je nooit verlaten. Daarom moet jij nooit naar een ander gaan. Als je dat toch doet, kom ik terug als geest en zal er voor zorgen dat je het je leven lang zult betreuren.”

Spoedig daarna overleed zij. Maandenlang respecteerde haar man haar laatste wens....., tot hij een andere vrouw ontmoette waar hij verliefd op werd. Hij probeerde zich een tijd tegen die gevoelens te verzetten maar uiteindelijk gaf hij zich gewonnen en kwamen ze overeen te trouwen.

Onmiddellijk daarna verscheen iedere nacht een geest voor de man die hem hevige verwijten maakte omdat hij zijn belofte niet hield. De geest was ook nog eens heel intelligent. Zij wist precies te vertellen wat er besproken en gebeurd was tussen de man en zijn nieuwe geliefde. De cadeautjes die hij haar gaf, werden in detail beschreven.

De nachtelijke bezoeken van de geest domineerden zijn leven dusdanig dat hij niet meer kon slapen en hij geen schim meer van zichzelf was. Iemand adviseerde hem zijn probleem voor te leggen aan een Zen-meester die even buiten de stad verbleef. Het duurde nog een tijdje maar tenslotte volgde hij ten einde raad het advies op.

Nadat de Zen-meester hem geduldig aangehoord had, antwoordde deze: “Jouw vroegere vrouw is een geest geworden en weet alles wat jij doet of zegt en wat jou bezig houdt. Zij moet wel een héél erg wijze geest zijn! Zo’n geest moet jij adoreren. Als zij vannacht weer aan je verschijnt, raad ik je aan met haar te praten. Vertel haar dat je haar bewondert omdat zij zo intelligent is, alles van je weet, dat je niets voor haar kunt verbergen. En dat, als zij één vraag van je goed beantwoordt, je belooft je nieuwe liefde te verlaten en weer als single door het leven zult gaan.”

“U maakt mij nieuwsgierig,” zei de man, “wat is dan die ene vraag?”

De Zen-meester vervolgde: “Neem een handvol sojabonen en vraag haar exact het juiste aantal bonen te noemen dat je in je hand hebt. Als zij dat niet kan, weet je

zeker dat zij geen geest is maar dat zij slechts in jouw verbeelding bestaat, gevoed door jouw geweten.”

Voor het eerst sinds lange tijd kon de man haast niet wachten tot de nacht kwam. Toen het dan eindelijk zover was, verscheen gelukkig de geest weer.

De man ging het gesprek aan, vleide haar, bewonderde haar en vertelde haar dat zij alles, werkelijk alles van hem wist.

“Inderdaad,” zei de geest, “zo kan ik je eveneens vertellen dat je vandaag bij de Zen-meester bent geweest.”

“Dat heb je natuurlijk ook weer goed, maar vertel me nu eens: Hoeveel sojabonen heb ik in mijn hand?”

Vanaf dat moment was er op geen enkele manier meer iets als een geest te bekennen.....

Of deze:

Zen-meesters trainen jonge mensen om zich te ontwikkelen, om hun gedachten vorm te geven en zich te leren uitdrukken. Twee tempels stonden kort bij elkaar. In beide was er een leerling. Een van hen ging elke morgen groente kopen. Op een dag kwam de ander hem tegen en vroeg: “Waar ga je heen?” “Ik ga waar mijn voeten mij brengen,” luidde het antwoord. Dit verwarde de vragensteller en teruggekomen in de tempel legde hij het probleem voor aan zijn meester. Deze reageerde als volgt: “Ga morgenochtend de zelfde route. Als je hem weer tegenkomt, stel je hem opnieuw de vraag. Hij zal jou waarschijnlijk hetzelfde antwoord geven en dan vraag jij hem wat hij zou doen als hij geen voeten had. Dat zal hém tot nadenken stellen.”

Zo gezegd zo gedaan.

“Waar ga je heen?” “Ik ga waarheen de wind mij leidt,” was ditmaal het antwoord.

Opnieuw grote verwarring en opnieuw volgde een consult bij de meester.

“Vraag hem dan waarheen hij gaat als het windstil is.”

De volgende dag ontmoetten de leerlingen elkaar opnieuw.

“Waar ga je heen?” “Ik ga naar de markt om groenten te kopen.”

Vooruit, nog eentje dan, een korte.

Een vlag wapperde in de wind. Twee mannen zagen het en de eerste zei: “Kijk, de vlag beweegt.”

“Nee,” zei de tweede, “volgens mij beweegt de wind.” Waarop een stevig twistgesprek tussen beiden ontstond. Tot ze, al bekechtend, een wederzijdse kennis

tegenkwamen. Deze hoorde hen aan en reageerde: “Niet de vlag, niet de wind, maar jullie denken beweegt.”

Drie voorbeelden uit vele, die model staan voor ervaringen waarmee wij als wedstrijd(atle)(e)(e) maar al te vaak geconfronteerd werden. Immers:

- Als in de eerste Koan: hoe gemakkelijk creëren wij in ons eigen leven niet zelf die tegenstander, die vijand, dat monster die ons atletenwelzijn belaagt? Die tegenstander die ons bij voorbaat al het plezier van deelname aan een wedstrijd ontnemt?
- Of, als in de tweede: hoe vaak staan we niet met de mond vol tanden bij op zich heel “gewone” situaties? Als je maximaal je talenten wilt leren benutten, voor het hoogste gaat, is het dan slim het gewone, de basis uit het oog verliezen?
- En, à la de laatste: hoe vaak maken wij ons niet druk om uiterlijkheden terwijl we aan de essentie voorbij gaan?
Hoe belangrijk zijn aanleidingen, bijkomstigheden, kleinigheden in het totale plaatje? (Trouwens, niet alleen in ons atleten-bestaan!)

Dat geeft stof tot nadenken! Hoe geef je nu inhoud aan deze opgedane (negatieve) ervaringen, hoe plaats je dat gegeven in een nieuw perspectief zodat je zwakheden kunt omzetten in kracht? Daaraan is best te werken. Toch, voor ieder van ons is er een uiterste grens. Streven om die zo dicht mogelijk te naderen: prima! Soms willen we echter té veel. Dan worden we hardhandig geconfronteerd met de Koan waarmee nu besloten wordt:

Op een dag ziet Zen-meester Huai-jang zijn leerling Ma-tsoe in meditatie verzonken zitten.

“Waarom doe je dat?” vraagt Huai-jang.

“Ik wil een Boeddha worden,” antwoordt Ma-tsoe.

De meester pakt een losliggende dakpan en begint deze te schuren langs een rots. Dat gaat zo een tijd door, het duurt, het duurt,..... totdat Ma-tsoe zijn nieuwsgierigheid niet langer kan bedwingen en vraagt: “Waarom doet u dat?”

Huai-jang: “Ik slijp hem tot een spiegel.”

Ma-tsoe: “Meester, dat is toch volstrekt onmogelijk?”

Huai-jang: “Hoe kun jij verlicht worden? Dat kan alleen maar als je het in wezen al bent.”

Hugo Tijsmans

Als u denkt **Portugal**
dan zou u eigenlijk ook
moeten denken aan

Elly van Hulst

Op zoek naar een huis in de Algarve, Alentejo of elders in Portugal
Of wilt u uw huis juist verkopen?

**Dan bent u bij Elly van Hulst
aan het juiste adres,
Bekend en vertrouwd!**

Elly van Hulst

www.property-runner.com • ellyvanhulst@mail.telepac.pt

Corotelo, Cerro do Botelho
8150-909 S. Bras de Alportel
Algarve / Portugal
Tel: [00351] 289 842 992
Fax: [00351] 289 842 986

- Erkende makelaar [Licença AMI 6392]
[APEMI 3076]
- Begeleiding in het Nederlands
- Bekend [Inderdaad de vroegere atlete]
- Vertrouwd [Ridder in de orde van Oranje-Nassau]

Het voordeel van het lopen van een “NEGATIEVE SPLIT” op de lange afstanden.

Vriend Huug Fischbuch heeft het er maar druk mee. De oud-hinkstapkampioen en –tienkamper geneert zich voor het feit dat zijn stad Rotterdam, die zich zo graag als sportstad profileert, nog steeds niet beschikt over een volwaardige atletiekaccommodatie. En Fischbuch mag dan hard op weg zijn naar de 80, het neemt niet weg dat hij hierover regelmatig zijn hart lucht in brieven, gericht aan plaatselijke notabelen. Zoals onlangs aan burgemeester Ahmed Aboutaleb. Die hier overigens via zijn wethouder keurig een reactie op gaf.

Hetzelfde kan niet worden gezegd van Mario Kadiks, directeur van de Rotterdam-Marathon, die na de marathoneditie in april van Fischbuch onderstaand schrijven in ontvangst mocht nemen, inmiddels ook gepubliceerd in ‘Ratelaar’, het clubblad van Rotterdam Atletiek. Ook over dit jaarlijkse evenement heeft ons lid namelijk zo zijn ideeën. En die steekt hij nu eenmaal niet onder stoelen of banken. Kadiks heeft er echter kennelijk geen boodschap aan, of heeft het gewoon te druk. Laten we ‘t op het laatste houden.(PW)

In het boek “Het complete handboek van de loopsport”, door journalist Wim van Hemert vertaald uit het oorspronkelijke boek “Complete guide to running” van Harry Wilson (trainer van o.a. de befaamde Engelse 800- en 1500-meterloper Steve Ovett), Jim Alford, Dr. Ron Hill en Bob Holmes, staat ondermeer dat het lopen van een zogenaamde “negatieve split” op de lange afstanden tot titels en records leidt. “Negatieve split” wil zeggen dat het tweede deel van een race sneller gelopen wordt dan het eerste deel.

De Rus Borzakovski, olympisch kampioen 800 meter in Athene, liep zijn 800 meters al met een “negatieve split”. Hij begon rustig achteraan het veld lopers en liep in de 2^e ronde al zijn tegenstanders voorbij.

Onder het hoofdstuk Marathon in bovengenoemd boek staat dat er verschillende topmarathons zijn gelopen waarin het tweede gedeelte van de wedstrijd sneller was dan het eerste deel. Een te snel eerste deel moet men bijna altijd bekopen met een terugval in het tweede deel of aan het einde.

Toen bij de Rotterdam-Marathon van vorig jaar afgesproken werd om de kopgroep met de hazen “knoeperhard” van start te laten gaan en de kopgroep de eerste kilometers onder het wereldrecordschema liep, terwijl men de wind tegen had, was de poging om het wereldrecord te breken, tot mislukken gedoemd. Het was nog een wonder dat Makau en Mutai nog onder de 2 uur 5 finishten.

Ik schreef ons oud-lid Mario Kadiks, directeur van de Rotterdam-Marathon, op 19 april 2010 dat het niet verstandig was geweest om de hazen op te dragen om

“knoeperhard” van start te gaan, onder verwijzing naar hetgeen in bovengenoemd boek over het voordeel van het lopen met een “negatieve split” geschreven staat.

De zaterdag vóór de Rotterdam-Marathon van dit jaar woonde ik in het Novotel in het Brainpark bij Kralingen de “Technical meeting” door “Racemanager” Eric Brommert bij. Brommert gaf nadrukkelijk aan, dat een tijd van 2.56 per km. voor de toppers de sleutel was, om mogelijk tot een parcoursrecord of zelfs het wereldrecord te komen. Met een tijd van 1 uur 2 minuten over de halve marathon moest dan met een tweede sneller deel het beoogde resultaat te bereiken zijn.

Ik sprak in het Novotel ook even met Gerard Nijboer. Die vertelde me dat hij bij zijn Nederlands-record-race in Amsterdam ook met een “negatieve split” had gelopen.

Toen ’s zondags de hazen de eerste 5 en 10 km., net als vorig jaar – en weer met tegenwind – onder het schema van het wereldrecord liepen, terwijl geen van de “Magnificent Seven” (de op papier beste zeven lopers) nog onder de 2 uur en 5 minuten had gelopen, wist ik al dat een parcours- of wereldrecord er niet in zat.

De hazen hadden direct na de eerste kilometer vanaf de motor moeten worden toegeroepen, dat zij zich aan de beoogde tijd van 2.56 per kilometer dienden te houden. Daar was zaterdagmiddag nog zo op gehamerd!

Huug Fischbuch had Geoffrey Mutai er dit jaar in Rotterdam graag weer bij gehad. Mutai liep echter een week later in Boston (zie foto) naar een denderende 2:03.02. Geen wereldrecord, gezien het te sterk aflopende parcours aldaar, maar wel met een negatieve split van 1:01.58 om 1:01.04.

(foto Wikipedia)

Ik heb Eric Brommert en Mario Kadiks op 12 april 2011 wederom geschreven dat het te snelle begin funest was voor een record. In mijn brief vroeg ik, waarom of waardoor Makau en Mutai, de nummers 1 en 2 van vorig jaar, voor de editie van dit jaar niet gecontracteerd zijn geworden. Met die twee, met hun ervaring van vorig jaar en betere persoonlijke records dan de “Magnificent Seven”, zou de kans op een wereldrecord, mits de hazen in het begin in toom zouden zijn gehouden, er mijns inziens wel hebben ingezet. Tot nu toe (18 april) kreeg ik nog geen antwoord.

Huug Fischbuch

Sport als tegenkracht

Tegenwoordig word je maandelijks wel enkele malen geconfronteerd met acties, die beogen geld in te zamelen voor de strijd tegen kanker. KiKa, Wheel of Energy365, Sta Op Tegen Kanker, Never Lose Hope, ActieTegenKanker, het is maar een greep uit de veelheid van activiteiten die via de media tot ons komen en die allemaal hun financiële steentje trachten bij te dragen in de strijd tegen de dodelijke ziekte.

Betrekkelijk nieuw in deze pluriformiteit zijn acties, waarbij het beoefenen van een vorm van sport wordt gezien als onderdeel van het genezingsproces tegen kanker. In dit verband heeft de Alpe d'HuZes-groep recentelijk de meeste aandacht getrokken. Ontstaan op 6-6-2006, toen 66 fanatieke wielrenners op één dag 6 keer de Alpe d'Huez bedwongen, was de oorspronkelijke gedachte dat lichamelijke activiteit kan bijdragen aan een betere kwaliteit van leven van kankerpatiënten. Iemand met kanker kan, door te sporten, zijn leven een positieve draai geven. Hij zit niet bij de pakken neer, maar neemt het heft in eigen hand en leeft goed, gezond en gelukkig met kanker.

Alpe d'HuZes

Vanuit de oorspronkelijke insteek van de Alpe d'HuZes-groep heeft de gedachte zich gaandeweg ontwikkeld tot de stelling, dat de strijd voor het overwinnen van kanker uiteindelijk zal worden gewonnen. Kanker hoeft dan niet langer te worden gezien als een dodelijke ziekte, maar 'degradeert' tot chronische ziekte. Door nu veel geld bij elkaar te fietsen, kan dat ontwikkelingsproces worden versneld. Hoeveel succes die wielergroep intussen heeft geboekt, hebben we vorige maand kunnen constateren. Ruim 4300 fietsers, van kankerpatiënten tot nationale bekendheden, fietsten meer dan 20 miljoen euro bij elkaar. Een gigantisch bedrag, een gigantisch resultaat!

Sport en kanker

Nauw hieraan gelieerd is de ontwikkeling, waarop ik in de eerste Vriendenband van dit jaar al attendeerde: het in de regio IJmond lopende project 'Sport en Kanker'. De bijna zes jaar geleden hiertoe opgerichte 'Stichting Tegenkracht' biedt kankerpatiënten onder begeleiding de mogelijkheid om tijdens hun behandeling te sporten. Uitgangspunt hierbij is dat door de behandeling tegen kanker je spierkracht afneemt, terwijl je vet toeneemt. Hierdoor krijg je meer moeite om normaal te functioneren. Door nu te sporten, compenseer je dit; je verbetert je conditie, waardoor je de operatie en de behandeling beter doorstaat.

In de IJmond is men vast van plan om net zo lang door te gaan met dit project, totdat ook de zorgverzekeraars het belang van sporten tegen kanker gaan inzien en het als onderdeel in hun verzekeringspakket zullen opnemen.

Gesprek

Rondom dit thema organiseerde ik vorige maand bij Careworx, sport- en orthopedisch beweeg- en zorgcentrum in Velsen-Zuid en betrokken bij genoemd project, een gesprek met twee voormalige kankerpatiënten, Bert van Sijtveld, 67 jaar en lid van de Vrienden

van de KNAU, en Willy Varkevisser-Duineveld, 48 jaar, woonachtig in Velslerbroek en sinds een goed half jaar fanatiek sporter bij Careworx. Het ging hierbij vooral om de vraag, hoe zij omgingen met het fenomeen sport in relatie tot hun ziekte.

Wil Varkevisser-Duineveld,
Bert van Sijtveld en diens
vrouw Lamyai (vlnr).
(foto's Piet Wijker)

Hoe verschillend de achtergrond van genoemd tweetal ook is, er bestaat toch een opvallende parallel tussen beiden: alle twee werden zij namelijk midden jaren zeventig met de dodelijke ziekte geconfronteerd. Willy Duineveld was nog maar elf jaar oud, toen in 1974 bij haar een kwaadaardige tumor in één van beide benen werd ontdekt. Het gevolg was dat dit been moest worden geamputeerd. Als kind pakte zij daarna haar leven weer snel op, leerde ze omgaan met haar handicap en liet ze zich weinig ontzeggen. “Ik was als kind een vreselijke rouwdouwer. Het leven was mooi en ik probeerde alles. Dan ging ik weer met prothese en al van een glijbaan af, kwam ik beneden en brak mijn prothese. Nou, die lieten ze dan weer lassen. Zo’n type was ik.” Een bijzondere affiniteit met sport had zij toen niet, alhoewel: “Ik heb wel altijd gezwommen. Toen ik zeventien was, ging ik wel twee, drie keer per week fanatiek banen trekken. Maar ja, op een gegeven moment is dat weer ingezakt.”

Het verhaal van Bert van Sijtveld moge bekend zijn. Ik heb er in genoemde Vriendenband-editie over geschreven. Bij Bert, op dat moment 31 jaar en fanatiek langeafstandsloper, werd in 1975 teelbalkanker geconstateerd, al moest hij er eerst zijn huisarts van overtuigen dat er iets meer aan de hand was dan dat hij te hard trainde. “Die zei: je moet niet meer zo hard gaan trainen, dan heb je ook geen pijn in je buik meer. Toen ik uiteindelijk dan toch in het ziekenhuis terecht kwam, was het inmiddels al uitgezaaid, bleek later. Eén van mijn testikels is er toen met een operatie uitgehaald. Daarna kreeg ik bestraling, drie maanden lang. Toen was ik schoon. Maar later kwam het weer terug en moest ik chemo hebben. Dat heeft heel lang geduurd.” Twee jaar en drie maanden, om precies te zijn.

Voor de tweede maal kanker

Wil Varkevisser, inmiddels allang getrouwd en moeder van twee kinderen, kreeg twee jaar geleden, op haar 46-ste, een volgende schok te verwerken. Ze ontdekte een knobbeltje in haar borst. “Nou, dat bleek borstkanker te zijn. Operatie, bestralingen, het hele pakket.” Dat was toen een behoorlijke klap voor de altijd levenslustige Velsbroekse, bekend ze. “Van de winter had ik wel dat ik dacht van: nou heb ik voor de tweede keer kanker en kan ik gaan zitten wachten van: komt het nog een keer? Ik werd daar best wel somber van, terwijl ik dat normaal helemaal niet ben.”

Van Sijtveld wilde al die tijd dat hij na zijn operatie bestraling en later chemotherapie onderging, maar één ding: zich niet laten kennen. “En laten zien van: je kan alles nog. Ze zeiden: jij kan nooit meer op je top komen, dat is helemaal uitgesloten. En ik: nou, dat zullen we dan nog wel eens zien. Dan ben ik de eerste.” Wil: “Een prachtige uitdaging.” Bert: “Ja, enorm! Ik wilde ook contact houden met de mensen en de verenigingen.” Dat viel trouwens tegen. Wedstrijdorganisatoren hadden hem liever niet aan de start, wisten niet wat ze met hem aanmoesten. ‘Wij zijn verantwoordelijk als er wat gebeurt’, stelden zij. Bert: “Ik zeg: ja maar, ik heb toch geen vallende ziekte? Als het niet meer gaat, stop ik. Daar hoeft je helemaal niet bang voor te zijn.”

De top haalde hij nooit meer. Dat was wennen. Bert: “Voorheen zat ik altijd bij de eerste vijf. Maar de eerste wedstrijd na mijn ziekte was ik 110-de of zo. Dat was ik niet gewend. Later ging ik weer sneller lopen. Ik dacht: zie je wel, ik kom er weer helemaal bovenop. Tegen beter weten in, natuurlijk. Maar ja, toen voelde ik me daar goed mee.”

Sporten tussen de Telstar-boys

Wil Varkevisser kreeg afgelopen winter last van haar polsen. “Ik heb een hormoonbehandeling, omdat ik een hormoongevoelige tumor had; die pillen werken op je gewrichten. Ik ben toen bij Arjan, één van de fysiotherapeuten hier, terechtgekomen. Ik zeg: Arjan, mijn handen moeten goed zijn, voor mijn krukken en mijn rolstoel en alles. En hij: ga hier sporten, het zal je zó goed doen. Ik dacht: wat heb ik eigenlijk te verliezen? Toen ben ik hier begonnen en ik word eigenlijk alleen maar fanatieker. Het is hartstikke leuk, ook omdat ik erachter kom dat mijn lijf best nog wel een hoop kan. Ja, dat doet me heel erg goed. Ik kom hier graag.”

Wel moest ze eerst over een drempel heen. Careworx is immers gevestigd in het TaTa Steel Stadion, domicilie van voetbalclub Telstar. Er zijn daar niet alleen mensen actief die om diverse redenen aan hun gezondheid werken, ook de Telstar-voetballers lopen er in en uit voor hun dagelijkse portie basisconditie. Wil: “Toen ik hier voor het eerst kwam, dacht ik: tussen al die jonge gasten? Dat durf ik niet, sowieso niet met één been. Ze denken misschien: wat moeten we nou met zo’n oud wijf op de sportschool? Maar Arjan zei: doe normaal! Het is gewoon goed voor je. Je wordt er beter van. Ik heb het toen even laten bezinken, maar die zin heeft me binnengehaald.”

Medici omgeturnd

Bert van Sijtveld kreeg in 1976 helemaal geen advies om te gaan sporten. Integendeel, hij werd eigenlijk min of meer voor gek verklaard, zelfs door de artsen in het Anthoni van Leeuwenhoek Ziekenhuis. Bert: “Ja, dat lag daar heel moeilijk, in het begin. Op een gegeven moment botste het met mijn dokter en werd ik een beetje kwaad. Ik zeg: dit is heel cynisch wat ik nou zeg, maar als het helemaal niet meer gaat, zet dan mijn kist maar open. Ik spring er zo in.” Het incident vond zo’n 35 jaar geleden plaats, maar bij het ophalen ervan wordt Van Sijtveld nog steeds emotioneel. Gelukkig draaide diezelfde arts later bij. Bert: “Dat was al vrij snel. Maar hij begreep er niks van. Hij zei: oh, de marathon, ja dat heb ik wel eens gezien. In Nijmegen, vier dagen lopen, hè? Later is hij met me mee gaan fietsen op de marathon. Toen vond-ie dat geweldig en ging hij het ook aan anderen vertellen. Ook in een interview, toen haalde hij dat sporten helemaal naar voren. Ze zijn daarna heel anders gaan denken”

En zo had Bert van Sijtveld in zijn eentje op den duur de hele medische staf in het AvL omgeturnd. Later waren ze zelfs laaiend enthousiast, hingen ze het artikel uit de AW en ook een paginagroot verhaal uit het Utrechts Nieuwsblad in het ziekenhuis op de borden. Bert: “En daar werd wèl naar gekeken. Mensen putten er hoop uit.”

Sporten in de lunchpauze

Wil Varkevisser is intussen zo enthousiast dat zij, de dagen dat zij niet bij Careworx sport, thuis op haar hometrainer minstens 10 km fietst. “Laatst haalde ik een kwartier op de crosstrainer. Een kwartier op één been! Dan sta je zowat te juichen naast dat ding. Dat geeft gewoon een heel goed gevoel. Ja, je wordt op de één of andere manier fanatiek. Eigenlijk voel ik mij steeds beter.” De klachten over haar polsen zijn intussen sterk verminderd. En haar enthousiasme werkt aanstekelijk: “Op mijn werk (administratief medewerkster op de afvalstortlocatie bij Nauerna - PW) heb ik de meiden zelfs zo gek, dat ik ze in het half uur pauze naar de sportschool krijg. Dan pak ik de hometrainer, gooi ik er een paar op het crossapparaat en zeg ik: kom op!”

Bert van Sijtveld moest op zijn 50-ste stoppen met hardlopen. Twee hartinfarcten, waarvan één hele zware, dwongen hem daartoe, gevolg van de zware bestralings- en chemokuren. Daarna kwamen er ook andere lichamelijke ongemakken. Wil: “Dat zal wel heel moeilijk geweest zijn om te accepteren.” Bert: “Maar ik leef nu al langer na mijn ziekte dan ervoor. Een raar idee, vind ik zelf. Die ziekte staat toch wel centraal in mijn leven, hè?” Wil moet vooral doorgaan met waarmee ze nu bezig is, vindt hij want: “met je mentaliteit zit het wel goed.” Wil vindt het op haar beurt geweldig om iemand als Bert te ontmoeten: “Dat zijn de mensen waar ik wat aan heb. Als ik zo’n man zie, zo lekker bruin, die er zo goed uitziet, dan denk ik: op naar de zeventig!”

En tenslotte, het project? “Dat is een prachtproject”, reageren ze beiden onomwonden.

Piet Wijker

DE STRIJD TEGEN KANKER IS DE WEDSTRIJD VAN JE LEVEN.

Als je de diagnose "kanker" krijgt is het belangrijk dat je niet bij de pakken neerzit, maar zo snel mogelijk in actie komt. Want het gevecht tegen kanker is een strijd waar je vol in moet. Een goede conditie zorgt dat mensen beter bestand zijn tegen de ziekte en de behandeling, lichamelijk en geestelijk. Want door te sporten krijgen patiënten het vertrouwen in hun lichaam weer terug.

De **stichting Tegenkracht** werkt samen met het behandelcentrum van **Careworx** in het TaTa Steel Stadion te Velsen-Zuid om kankerpatiënten persoonlijk te begeleiden met uitgekende sportprogramma's. Een persoonlijk en multidisciplinair maatplan (sportarts en fysiotherapeut) voor elke kankerpatiënt. Van jong tot oud, van atleet tot couch potato.

DRIE NEGEN

In verband met het komende fietsevenement op 3 september langs en in de omgeving van de rivier het Spui in Zuid-Holland geeft Hugo Tijmsmans ons over de hotelaccommodatie ter plekke op verzoek nog wat nadere informatie.

Het al door mij genoemde Carlton Oasishotel in Spijkenisse biedt het volgende aan:

- . zowel van vrijdag op zaterdag,
 - . als van zaterdag op zondag,
 - . als van zondag op maandag
- kost een kamer voor twee personen 70 euro.

Deze prijs is inclusief ontbijt.

Wie eerder wil komen of langer wil blijven, moet er rekening mee houden dat dezelfde kamer dan 165 euro kost, zonder ontbijt...

Hugo

Fanny & twijfelachtig niveau

In de laatste 'Vriendenband' wordt naar aanleiding van een analyse van Paul van Gool mijn biografie *Een koningin met mannenbenen* op zijn website van atletiekhistorici gedegradeerd tot 'twijfelachtig niveau'. Het is een hele andere kwalificatie dan in recensies bij de publicatie van het boek in 2003, o.a. 'parel onder de sportboeken' genoemd. Hier is mijns inziens sprake van zuivere laster, die mogelijkwerwijs in verband staat met de film die IDTV wil maken over het leven van Fanny Blankers-Koen en waarvoor Van Gool naar mijn weten research heeft gepleegd. IDTV wil ik aanklagen wegens plagiaat. De feiten op een rij:

Ik heb in de zomer van 2010 (22 juli om precies te zijn) op Papendal gesproken met Paul van Gool over de affaire Foekje Dillema, de afgelopen jaren breed uitgemeten in de pers. Vooral naar aanleiding van een hoofdstuk dat ik aan de Friezin wijdde in 'Een koningin'. Daarin laat ik alle betrokkenen, voor zover nog in leven aan het woord over het drama. Want een drama was het, zeker nu zoveel jaren later is komen vast te staan dat Foekje anno 2011 zonder problemen zou kunnen meedoen aan Olympische Spelen.

Bij ons gesprek op Papendal legde ik Van Gool uit dat ik in mijn boek alle betrokkenen (voor zover dat mogelijk was) hun verhaal heb laten doen. Ten gunste van Fanny, of ten gunste van Foekje. Als schrijver was en ben ik immers volkomen objectief. In zijn analyse op de website van atletiekhistorici komen opvallenderwijs niet de kroongetuigen voorbij die meenden dat de diskwalificatie van Foekje Dillema geheel terecht was. Neen, Van Gool meent mij nu te kunnen diskwalificeren, o.a. omdat ik de atletes van diverse stations laat vertrekken voor een interland in Zuid-Frankrijk.

Aan citaten mag een biograaf niet tornen. Iedere herinnering is subjectief. Daar denkt Van Gool anders over. Ik heb hem tevergeefs op andere gedachten proberen te brengen. Maar hem wel toegezegd gebruik te zullen maken van de soms wel degelijk relevante informatie, die hij heeft opgedaan tijdens zijn research. En wel bij de mogelijke heruitgave van de biografie in het olympische jaar 2012.

De woede die hij uitspreekt in zijn analyse op de website houdt misschien verband met het verhaal dat ik schreef over Fanny in *De sportcanon*, een boek dat dit jaar werd uitgegeven door de Volkskrant. Mijn bijdrage had ik al lang ingeleverd bij de redactie op het moment van mijn ontmoeting met Van Gool op Papendal. Heel bewust heb ik (in een stuk van beperkte omvang) de affaire Dillema zoveel mogelijk laten rusten, om daarmee de grootheid van Fanny Blankers-Koen niet tekort te doen. Ook met de concurrentie van het Friese talent zou zij naar mijn mening uitgeroepen zijn tot atlete van de vorige eeuw.

Over die grootheid van Fanny Blankers-Koen heb ik een boek geschreven,

simpelweg omdat ik vond dat deze atlete van de eeuw een biografie verdiende. Alleen vind ik de vele sportbiografieën die uitmonden in hagiografieën monsterlijk en geen recht doen aan bijzondere Nederlanders. Ook de zwakheden van Fanny heb ik dus beschreven, zoals bijvoorbeeld tot uiting komt in een hartenkreet van haar broer Huib. 'In feite was ze een kreng.' Ze wordt van alle kanten belicht, maar onwankelbaar is haar klasse op het olympische podium.

Piet Wijker kwalificeert nu mede naar aanleiding van Van Gools analyse mijn bijdrage in *De sportcanon* als twijfelachtig en degradeert daarmee in één volzin de biografie die in 2003 zoveel fraaie recensies opleverde. Van Gool schrijft o.a.: 'Goede analyses ontbreken o.a. door gebrek aan bewijs en door het toewerken naar een vooraf vastgelegd doel. Afwegingen worden niet gemaakt, alternatieve scenario's worden niet opgesteld. Conclusies worden getrokken uit één "waarneming" of zelfs uit geen. Schrijver gaat niet in op de geschiedenis binnen de atletiek, van "vrouwen" die later "man" bleken te zijn of werden.'

Uit zijn analyse zal een objectief lezer moeten concluderen dat Paul van Gool mijn biografie niet of nauwelijks heeft gelezen en alle pijlen richt op één hem onwelgevallig hoofdstuk. Een vrouw wier leven werd vernietigd door een achteraf faliekant foute beslissing. Lees over 'vrouwen die later man bleken te zijn' o.a. mijn hoofdstuk 'Het speeltje van Hitler' er maar eens op na. Hieruit zal blijken dat Van Gool heeft toegewerkt naar een vooraf vastgelegd doel, namelijk mijn uitstekende reputatie besmeuren.

Kees Kooman, 3 juli 2011 (Ee)

Naschrift:

In de vorige 'Vriendenband' heb ik in de bespreking van *De Sportcanon* de bijdrage van Kees Kooman over Fanny Blankers-Koen van twijfelachtig niveau genoemd. Die kwalificatie gold uitsluitend dát verhaal, de zegge en schrijve zesenehalve pagina tekst die in dát boek aan Fanny Blankers-Koen zijn gewijd. Niets meer en niets minder.

De conclusies die Kooman hieruit meent te moeten trekken, als zou mijn kwalificatie veel verder gaan dan genoemd verhaal, zelfs terugslaan op zijn in 2003 gepubliceerde biografie over Fanny Blankers-Koen *Een koningin met mannenbenen*, zijn geheel en al voor zijn rekening, zoals deze hele reactie trouwens.

Ik heb overigens altijd veel waardering gehad voor de publicaties van Kees Kooman op atletiekgebied en weet zeker, dat veel atletiek liefhebbers die waardering met mij delen. Daar doet een verschil van inzicht over een bijdrage in *De Sportcanon* niets aan af.

Piet Wijker

Gouden bruiloft echtpaar Sluijter

Op 10 augustus 1961 traden Herman Sluijter en Annie Leeuwenburg in Dordrecht in het huwelijk, zodat ze op 10 augustus 2011 dus de mijlpaal van "gouden bruidspaar" hebben bereikt.

Ons lid Herman (75) is alom bekend in de nationale atletiek. Hij was jarenlang de stuwende kracht bij AV Spirit in Lelystad, was onder meer nationaal/internationaal starter, schoot jarenlang de deelnemers aan de NK weg, was DE starter bij de FBK-Games (en vroeger de APM) en was ook van de partij bij de EK Indoor 1989 in Den Haag.

Annie en Herman Sluijter, vaak aanwezig bij reünies van de Vrienden van de KNAU, zoals hier tijdens de NK 2011.
(foto Piet Wijker)

Er is echter nog veel meer, maar te veel om op te noemen. Herman is in het verlengde van zijn "waterwerken in de polder", ambassadeur van Lelystad en zat in het Comité van Aanbeveling van de NK Veldloop voor gemeenteambtenaren, dat in Lelystad op 23 maart jl. plaatsvond. Al eerder werd Herman zowel voor zijn professionele werk, als voor zijn atletiekactiviteiten benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Annie Sluijter-Leeuwenburg (op 24 augustus 74), donatrice van De Vrienden, steunde Herman door dik en dun en was (en is nog steeds) zijn steun en toeverlaat.

Feest

Voor familie en vrienden heeft dit Gouden Duo een maand later (op 10 september) het zeilschip "de Bounty" afgehuurd voor een tocht over het Markermeer met na afloop een dinerbuffet in restaurant "Bataviahaven". Gezien de punctualiteit van beiden, wordt dit zeker in grandioze happening.

Wij wensen, namens De Vrienden, Annie en Herman nog vele goede jaren toe.

Joop Kant

Zorreg dat je erbij komt

Tegenwoordig zit je als topsporter goed, als het je lukt om te worden opgenomen in de ‘Defensie Topsport Selectie’. Defensie vindt (top)sport namelijk maatschappelijk relevant en biedt dus een aantal sporters met een A-status de mogelijkheid om als militair in speciaal hiertoe gecreëerde functies bij één van de vier krijgsmachtdelen te worden ondergebracht. Zo kunnen maatschappelijke ontplooiing en topsportbeoefening succesvol gecombineerd worden. Vraag maar aan Bram Som, Marjolein de Jong, Caimin Douglas of Gregory Sedoc, die allen van deze mogelijkheid gebruik maakten. Hun atletiekloopbaan is er zeer zeker in positieve zin door beïnvloed.

Zo’n halve eeuw geleden lag dat wel even anders, zo meldt ons Vriend Piet van der Kruk. Het was dan ook puur toeval dat Nederland in 1962 een leuke ploeg atleten kon samenstellen, bestaande uit zowel beroeps- als dienstplichtige militairen. Met moeite konden de meeste sporters van hun superieuren toestemming krijgen om mee te mogen doen aan de Internationale Militaire Kampioenschappen, die dat jaar op 3, 4 en 5 augustus plaats vonden in stadion ‘De Vliert’ in ’s-Hertogenbosch. Piet: “Zelf kan ik me nog herinneren dat ik aan het wachtlopen niet kon ontkomen. Daags voor mijn vertrek van Den Helder naar Den Bosch moest ik nog een zogenaamde ‘hondenwacht’ lopen, dat wil zeggen van 24.00 tot 04.00 uur. Bij terugkomst aan boord, een week later, stond mij met wachtlopen een inhaalslag te wachten.”

Openingsdefilé in Den Bosch, met op het bordes van het stadhuis o.m. de staatssecretaris van defensie, de burgemeester en de bisschop van s-Hertogenbosch.

Hoe dan ook, de Nederlandse gelegenhedsploeg speelde zijn partij naar vermogen mee. Dit leverde vier nationale militaire records op en enkele finaleplaatsen. Henk Snepvangers kwam van de Nederlandse militairen het best voor de dag: een zwaar bevochten tweede plaats op de 1500m in 3.48,2, een militair record, was zijn deel. De andere drie records waren voor Joop Houthuis, die op de 400m horden fraai vijfde werd in 54,9s, Frans Künen die op de 10.000m als zesde met een tijd van 30.36,2 zijn imposante atletiekloopbaan afsloot en Piet van der Kruk, die bij het kogelstoten tot een recordstoot van 15,07m kwam, al haalde hij er de finale niet mee.

Piet stuurde ons van dit evenement enkele interessante foto's op, waarvan we er hier twee plaatsen.

Staan v.l.n.r.: Vaandrig Van Veelen, liaisonofficier; kapitein Ed. Soomer, ploeg-leider; Henk Snepvangers, 1500m; Fred de Geus, speerwerpen; Gerard Verhalle, discuswerpen; Frans Künen, 10.000m; Piet van der Kruk, kogelstoten; Joop Houthuis, 400m horden; sergeant Deen, masseur en korporaal Christoffel, chauffeur.

Zittend v.l.n.r.: Rob Speld, hink-stap-sprong (half jaar later omgekomen bij vliegongeval); Herman Mock, 100m en 4 x 100m; Ron Popma, 100m; Jan van der Hof, Rieks de Haan en Chris Vasse, alledrie 100m en 4 x 100m. (foto's Piet van der Kruk)

Piet Wijker

Atleten komen, atleten gaan, maar hun prestaties blijven altijd bestaan

Sommige verhalen vertellen zichzelf. Daar hoeft weinig aan te worden toegevoegd. Zoals onderstaande e-mail-uitwisseling, nu eens niet vanuit eigen land geïnitieerd, maar vanuit het buitenland, Groot-Brittannië om precies te zijn. Steevast komen dergelijke e-mails in eerste instantie op de desk van de receptie van de Atletiekunie terecht. Totdat duidelijk is waarover het gaat. Dan zijn de Vrienden van de KNAU aan de beurt, of de Stichting Atletiekgoed, zoals in dit geval. Enfin, leest u zelf.

Van: Hurst Thomas DCS

Verzonden: woensdag 15 juni 2011 16:57

Aan: Receptie Atletiekunie

Onderwerp: Historical question

Hello,

I am a statistician doing work on Great Euro athletes for RFEA (Spanish website) see http://www.rfea.es/aeaa/rumbo_helsinki2012/index.htm

I am missing some data for your (NED) National Championships: mainly winning marks for two athletes from the Netherlands. Can anyone help me?

Sorry for asking.

Tom Hurst/GBR

From: Melanie Schuttler, Receptie Atletiekunie

Sent: 16 June 2011 08:05

To: Hurst Thomas DCS

Subject: RE: Historical question

Dear Thomas,

we will try to help you. Could you tell us what kind of information you need and what the names of the athletes are?

Kind regards,

Melanie Schüttler

From: Hurst Thomas DCS

Sent: 16 June 2011 08:59

To: 'Receptie Atletiekunie'

Subject: RE: Historical question

Dear Melanie,

all I need are the winning marks of NED National Championships:

for **Martinus Osendarp** at 100m: 1935, 1936, 1937 1938 1941, 1943, 1944

and 200m: 1935, 1936, 1938, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944 and winning marks for

Wim Slijkuis at 1500m: 1949, 1951, 1953 and 5000m: 1942, 1943, 1944, 1946,

1948, 1949, 1950, 1951. For **Christian Berger** as well. 100m: 1930, 1931, 1933,

1934

200m: 1930, 1931, 1933, 1934. Thank you for your assistance Melanie and best wishes. Thomas

Van: Melanie Schuttler **Namens** Receptie Atletiekunie

Verzonden: donderdag 16 juni 2011 13:20

Aan: 'Chris Konings'

Onderwerp: FW: Historical question

Beste Chris,

Zie hieronder een e-mail die wij hebben ontvangen van dhr. Hurst.

Misschien kunnen jullie hem helpen met de informatie die hij zoekt?

Met vriendelijke groet, Melanie Schüttler

En daarmee ligt het op het bordje van Stichting Atletiekerfgoed!

Van: Chris Konings

Verzonden: woensdag 22 juni 2011 12:00

Aan: Melanie Schuttler

Onderwerp: Fw:Thomas Hurst

Dear Mr. Thomas Hurst,

First off all, my apologies for the delay in answering you.

There was a misunderstanding about the meaning of the word “marks”. We have all the information regarding Berger, Osendarp en Slijkhuis, as you will find below.

This information is provisional and will be officially confirmed after july 11 by

Mr.Paul van Gool who is the chairman of our Heritage Foundation .

Kind regards, Chris Konings

Christiaan (Chris) David Berger, april 27, 1911 Amsterdam - september 12, 1965
Amsterdam

100 meter 200 meter.

1930 10,6 1930 22,4 Dutch Champion on both distances

1931 10,7 1931 22,1

1933 10,5 1933 21,7

1934 10,7 1934 21,5

Co World record holder 100 meter 10,3 Amsterdam 26-8-1934

Euro Champion 1934 Turijn (Italy) 100 meter 10,6 200 meter 21,5.

Personal bests: 100 meter 10,3 sec 26-8-1934. 200 meter 21.1 sec 15-6-1930

Martinus Bernardus (Tinus) Osendarp may 21, 1916 Delft – june 20, 2002
Heerlen

100 meter 200 meter

1935 10,7 1935 21,4 sec Dutch Champion on both distances

1936 10,9 1936 21.1
1937 10,8
1938 10,5 1938 21.6
1940 21.9
1941 10,4 1941 24,1(!)
1942 21.8
1943 10,4 1943 21.6
1944 10,9 1944 22,0.

Euro Champion 1938 Paris (France) 100 meter 10,6 sec.
1938 Paris (France) 200 meter 21,5 sec.

Personal bests: 100 meter 10,4 sec. Amsterdam on 07-06-1936
200 meter 21,1 sec. Amsterdam on 28-06-1936

Willem Frederik (Wim) Slijkhuis january 13 1923 Leiden – june 28 2003

Badhoevedorp

1500 meter

1949 4.00.4 min. Dutch Champion

1951 3.52.2

1953 4.00.2

Dutch record 1500 meter 3.43.8 min. august 21, 1949 Antwerp (Belgium)

5000 meter

1942 15.43.3 min. Dutch Champion

1943 14.57.3

1944 14.50.0

1946 15.02.6

1948 14.58.2

1949 15.20.4

1950 15.37.8

1951 15.29.4

Dutch record 5000 meter 14.14.0 august 23, 1949 Oslo (Norway)

Van: Hurst Thomas DCS

Verzonden: woensdag 22 juni 2011 12:26

Aan: Receptie Atletiekunie

Onderwerp: RE: Historical question

This is excellent info. Thank you for all this.

Can you thank Chris Konigs and Melanie Schuttler for their time?

Kind regards, Thomas Hurst

Chris Konings

In iedereen schuilt een atleet

www.atletiekunie.nl

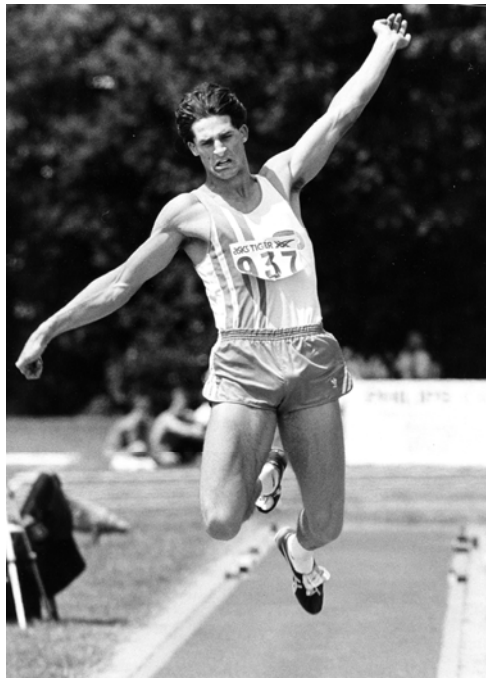
Atletiekunie

VOOR HET VOETLICHT

Verst-verder-ver

Frans Maas bereikte in 1988 in de verspringbak een afstand van 8,27 meter. Geen Nederlander na hem is ooit zo ver gekomen.

(foto Theo van de Rakt, beschikbaar gesteld door Atletiekerfgoed)

Infobox

<i>Naam:</i>	Franciscus Jacobus Marinus Maas
<i>Geboren:</i>	13 juli 1964 te Bergen op Zoom
<i>Discipline:</i>	ver- en hink-stap-springen
<i>Titels:</i>	Eur. indoorkampioen verspringen 1988; Ned. kamp. verspringen: jun. A in- en outdoor 1983; sen. indoor 1984, 1991 t/m 1994, outdoor 1983, 1989, 1990, 1993, 1994; Ned. kampioen hink-stap: jun. A in- en outdoor 1983; sen. 1987
<i>Deelnemer WK:</i>	outdoor: 1987, 1991, 1993; indoor: 1987, 1989, 1991, 1993
<i>Deelnemer EK:</i>	outdoor: 1990, 1994; indoor: 1988 (goud), 1989 (brons), 1990, 1992, 1994
<i>Records:</i>	Ned. recordhouder: ver outdoor: jun. 1983-84; sen. indoor 1988-89, sen. hink-stap indoor; 4x100m voor clubteams
<i>PR's:</i>	100m 10,71s; 200m 20,97s; ver: indoor 8,11m, outdoor 8,07m; hink-stap: indoor 16,24m, outdoor 16,12m

Het verspringen is bij ons niet meer wat het is geweest. In 1943 zette Fanny Blankers-Koen met haar wereldrecord van 6,25 m bij de vrouwen dit springnummer op de internationale kaart. Nadien bleef het niveau in ons land hoog door de inbreng van atletes als Joke Bijleveld (jaren zestig), Corrie Bakker, Sylvia Barlag en Cisca Janssen (jaren zeventig), Mieke van der Kolk, Marjon Wijnsma, Tineke Hidding en Edine van Heezik (jaren tachtig), Sharon Sjaklovski (jaren negentig) en Karin Ruckstuhl (begin deze eeuw). Tegenwoordig zijn we echter, gezien de afstanden waarmee Nederlandse titels worden veroverd, weer terug op het niveau van de jaren zeventig, het tijdsgewricht waarin in Nederland de kunststofbaan zijn intrede deed! Al gloort er hoop in de persoon van multitalent Dafne Schippers.

Zelfde trend

Eenzelfde trend zie je bij de mannen. In 1956 was de 7,98 m van Henk Visser een Europees record, zelfs - op die legendarische 8,06 m na van Jesse Owens in 1936 in Berlijn - de beste verspringprestatie op Europese grond ooit. Pas in de jaren zeventig kwam Roy Sedoc (Gregory's vader) met zijn 7,81 m in de buurt en tenslotte waren het in de jaren tachtig Emiel Mellaard en Frans Maas, die Visser overtroefden en de 8-metergrens overschreden. Dat heeft daarna niemand meer gepresteerd.

Misschien komt het wel, omdat dit onderdeel tegenwoordig niet meer als hoofdnummer wordt omarmd. Verspringen wordt meestal 'erbij' gedaan, omdat je er als meerkamper goed in bent, of omdat je een snelle sprint in de benen hebt.

Coördinatie

Bij Frans Maas lag dat indertijd anders. Op zevenjarige leeftijd met atletiek begonnen, voelde hij zich reeds als pupil tot het verspringen aangetrokken. "Ik heb het altijd het leukste nummer gevonden van wat de atletiek te bieden had, met name toen ik als A-pupil doorstroomde naar de D-jongens. Toen sprong ik 5,29. In die tijd zat je daar wel mee in de Nederlandse top. En op de sprint (80 m – PW) liep ik toen 10,4 volgens mij. Ik vond die snelheid, gecombineerd met dat springen, leuk om te doen." Later, toen Maas ouder was, kon hij die voorliefde beter beredeneren: "Het is de coördinatie van een stukje snelheid met een stukje techniek. Alle facetten die belangrijk zijn in de atletiek, komen daar wel zo'n beetje samen, had ik het idee. Die combinatie vond ik toch wel prettig."

Van de gekke

Frans Maas vindt nu, dat hij wellicht als hink-stap-springer nog beter uit de verf was gekomen. Als tweedejaars A sprong hij in 1983 7,63 ver, hink-stapte hij 15,24 en was hij, als talent op beide onderdelen, bij bondstrainer Peter van Wijk terechtgekomen. In 1988 liep hij echter een zware enkelblessure op, waardoor hij de Olympische Spelen in Seoel misliep. Frans: "Bij een wedstrijd in Utah kwam ik bij het hink-stap-springen heel slecht neer, waarbij ik finaal door mijn enkel ben geklapt. Daardoor heb ik te weinig tijd gekregen om me te kwalificeren voor de

Olympische Spelen.”

Door die blessure moest hij dit onderdeel jammer genoeg laten varen. ”Ik denk dat ik uiteindelijk een betere hink-stap-springer was geweest dan wat ik met verspringen heb bereikt. Ik bedoel, als ik naar mijn indoorrecord kijk, 16,24 meter, dat staat al sinds 1988. Dat is toch van de gekke? Want 16,24 is helemaal niet zo bijzonder. Fabian Florant heeft het dit jaar weer geprobeerd, maar weer niet gelukt. Dan heb ik zoiets van: nou, kom op zeg! Zó ingewikkeld is het toch niet?”

Rivaliteit

Als verspringer begon Maas, zoals gezegd, op te vallen in zijn laatste jaar als junior. De atleet uit Bergen op Zoom verzamelde in één jaar tijd op ver en hink-stap in totaal vier jeugdtitels, maar werd ook voor het eerst verspringkampioen bij de senioren. In de jaren erna zou hij er op dit onderdeel nog negen veroveren, naast één titel bij het hink-stap-springen. Het waren er ongetwijfeld meer geweest, als hij niet tegen de dadendrang van tijdgenoot Emiel Mellaard was opgelopen. Al is Frans de eerste om te erkennen dat die rivaliteit hem ook verder heeft geholpen. “Ja, dat stimuleerde zeker. Je had toen op een gegeven moment ook wat andere springers die aan de 7,80 roken. Daar zaten best wel wat talenten tussen. Ik herinner mij Nederlandse kampioenschappen, als je dan niet 7,60 sprong, zat je niet eens in de finale! Ik zeg wel eens gekscherend tegen vrienden: als ik een half jaartje ga trainen, haal ik nog weer een plak op de NK.”

Texas

Door zijn opvallende prestaties als A-junior kwamen er veel uitnodigingen van Amerikaanse universiteiten binnen om daar te komen sporten. Maas, in het tweede jaar van zijn CIOS-opleiding, had er wel oren naar. “Maar mijn ouders waren gelukkig zo verstandig om te zeggen van: je maakt eerst maar gewoon het CIOS af, dan heb je in ieder geval een diploma. Daarna kun je daar ‘ns een keertje gaan kijken. Dat heb ik toen ook gedaan.”

In 1985 was het zover. Frans kon kiezen uit elf aanbiedingen van universiteiten op basis van full scholarship. Het werd uiteindelijk de UTEP in El Paso, vooral op aandringen van Chris Leeuwenburgh, die daar al zat. “Ik kende Chris redelijk goed, heb een aantal keren met hem gesproken en ben er ook geweest. Daar zat een hele goeie coach, Tom Jones, niet de zanger, maar één van de laatste blanke sprinters die voor Amerika in het 4 x 100 meterteam heeft gezeten. En ik vond dat het sprinten bij mij wel wat extra aandacht kon krijgen. Dus vanwege Tom Jones en Chris, maar ook vanwege het weer daar ben ik er naartoe gegaan. Dat is me erg goed bevallen.”

IJs gebroken

Aanvankelijk dachten vrijwel al zijn medestudenten (op vier na donkergekleurd - “Dat was in die tijd best wel spannend. Ik was tenslotte nog maar net 21”) dat hij daar naartoe was gekomen als basketbalspeler. Hij was immers 1,95 m lang! Een

blanke verspringer van 1,95 meter? Dat kon niet! Totdat hij zich bij de eerste de beste wedstrijd als enige direct kwalificeerde voor “de NCAA”, de grote Amerikaanse universiteitskampioenschappen. Frans: “Toen was het ijs gebroken.”

Naast sporten werd je er overigens ook geacht te studeren. “Als je je credits en je tentamens niet haalt, dan ben je in één semester ineligibile. Dan mag je niet meer trainen en met het team meelopen en ook niet meer in wedstrijden uitkomen. Als het een tweede keer gebeurt, word je geschorst. Dus ja, d’r zat natuurlijk best wel een lekkere stok achter de deur om ook in de studiebanken je resultaten te behalen.”

Balans

Frans Maas heeft veel aan die Amerikaanse periode gehad. Niet alleen omdat hij er in die bijna vijf jaar zijn bachelors marketing en physical education haalde, maar ook als mens en atleet. “In Nederland was ik gewend dat heel veel dingen voor je geregeld zijn, vanuit je thuissituatie, vanuit het team van mensen waarmee je atletiek bedrijft en vanuit de mensen die je begeleiden. In Amerika ga je als Nederlander eigenlijk alleen op pad en kom je in een heel andere cultuur terecht. In het begin merkte je, dat je elke training die je deed, een beetje werd uitgetest, zo van: kijken wat voor vlees we in de kuip hebben.” Totdat hij zich dus voor de NCAA kwalificeerde. Toen was het wel duidelijk.

Hij leerde er ook om veel meer op kwaliteit te trainen. “Toen ik er kwam, moest ik van acht tot tien trainingen per week terug naar vijf. Ik dacht van: dat kan toch niet goed zijn? Later heb ik geleerd om daar een goede balans in te vinden.” Ook wist hij coach Jones ertoe te bewegen om de springtrainingen van Peter van Wijk te combineren met de sprinttrainingen vanuit de universiteitsvisie. Redelijk uniek was dat, immers “het was toen niet gebruikelijk, dat je inging tegen de visie en geldende regels van de coaches. Maar goed, bij mij lukte dat wel. Ik heb altijd heel goed met die coaching staff overweg gekund.”

Derde plaats de mooiste

In de periode 1987-1994 nam Maas deel aan veertien EK’s en WK’s en was daarin, naar Nederlandse maatstaven, behoorlijk succesvol. Eenmaal Europees kampioen, eenmaal derde en tweemaal vierde, wie tekent daar vandaag de dag niet voor? Opvallend is, dat hij aan de in Den Haag veroverde bronzen plak mooiere herinneringen bewaart dan aan zijn Europese indoortitel van het jaar ervoor. “Na die zware blessure had ik Seoel gemist en een behoorlijke domper gehad. Die zomer had ik me helemaal het schompes getraind, met heel veel pijn ook en op de EK in Den Haag was ik nog lang niet in orde. Maar op basis van een stuk kwaliteit en doorzettingsvermogen derde worden met 8 meter 11, achter Emiel die met 8 meter 14 kampioen werd, dat was eigenlijk mooier dan het jaar ervoor, toen ik zelf won.”

In deze opsomming ontbreekt overigens een olympisch toernooi. In 1988 gooide die

enkelblessure roet in het eten, in 1992 deed een rugprobleem hem de das om en in 1996 merkte hij gaandeweg het seizoen, dat hij het plezier in het springen kwijt raakte. Frans: “Ik weet nog goed, dat ik op een gegeven moment terugkwam van een training en tegen mijn vrouw zei: nou, dat was het. Hoezo, dat was het? Ik zeg: nou, ik stop ermee. Ik heb er geen zin meer in, ik heb het gezien, ik ga wat anders doen. Ik werkte toen ook al parttime als docent op het CIOS in Goes. Ik heb toen gezegd, gezien ook de mankementen die ik elke keer had, met name met mijn achillespees: misschien is het verstandig om me op wat anders te focussen. Toen heb ik ervoor gekozen om meer uren te gaan lesgeven op het CIOS.”

Interesse verloren

Aanvankelijk bleef hij nadien via de specialisatie springen, waarvoor hij de opleiding verzorgde, nog wel betrokken bij de nationale atletiek. En ook verleende hij enkele jaren assistentie bij centrale trainingen. Het combineerde echter steeds slechter met het CIOS en de baan die hij inmiddels bij Schelde Sport was begonnen. Bovendien merkte hij van zichzelf, dat hij er de persoon niet naar was om nog een heleboel jaren langs de atletiekbanen te staan. En aangezien de Atletiekunie in die periode weinig interesse toonde in de kwaliteit en kennis van die hele lichter atleten waar Maas deel van uitmaakte, verminderde ook zijn belangstelling. Frans: “Toen heb ik gezegd van: nou goed, dan niet, dan gaan we wat anders doen.”

Dat andere is Schelde Sport geworden, waar hij inmiddels is opgeklommen tot commercieel directeur. Het bedrijf is verantwoordelijk voor de inrichting van gymnastiekzalen en sporthallen in heel Nederland en daarbuiten. Een partnerschap met de Atletiekunie ketste enkele jaren geleden af; men verkoos in zee te gaan met Mondo en Weller und Herden. Frans: “We hebben toen besloten om daar niet al te veel energie meer in te steken, want die markt is dan behoorlijk afgetimmerd.”

Hyves en facebook belangrijker dan sport

Sindsdien komt Maas vrijwel alleen nog op de atletiekbanen om zijn veertienjarige zoon aan te moedigen. Daarbij valt hem op, dat hij in die leeftijdscategorie heel regelmatig talenten ziet rondlopen. Als die goed worden begeleid, zou dat best wat kunnen worden. Frans: “Nederlanders zijn natuurlijk over het algemeen lang. D’r moet gewoon heel veel talent rondlopen, ook voor dat verspringen. Alleen, atletiek is toch een moeilijke sport, hè. Er komt altijd een moment – dat maakt iedereen in de atletiek mee – dat je absolute prestatie drie, vier, vijf jaar stagneert. Als je dan de rust niet hebt, of de mensen niet om je heen hebt om je daarin te begeleiden, dan zie je na een paar jaar heel veel mensen gigantisch afhaken. Al die talenten zijn weg. Daar komt nog bij dat heel de maatschappij is veranderd. Iedereen zit met computers, met spelletjes en allerlei andere afleidingen die we toen, toen ik een jongen was, absoluut niet hadden. Je ging gewoon sporten, dat was je uitlaadklep. Je sociale leven nu, met Hyves en Facebook en alle sociale media, dat is zó belangrijk

voor de kinderen van nu. Als club, als trainers, als mensen in zo'n vereniging moet je van goeie huize komen, wil je tegenwoordig de atleten binnen boord houden."

Unieke serie

Zelf heeft Frans Maas geen spijt gehad van zijn atletiekloopbaan. "Als ik het over zou moeten doen, zou ik het exact hetzelfde doen. Ik heb er zo'n fantastische tijd aan gehad! Zeker als je internationaal mee gaat draaien en je hebt de luxe dat je startgelden kunt krijgen. Ik zat natuurlijk ook al bij Jos Hermens in die tijd, die alles perfect regelde met zijn staf. Als je je sponsors hebt, kun je zeg maar van je hobby je beroep maken. Ik merk dat ook met wat ik nu doe. Ik heb er nog steeds profijt van. Ik heb heel veel meegemaakt, over heel de wereld mogen reizen, aan alles mogen ruiken. Het is gewoon een hele mooie tijd geweest. De baan die ik bij het CIOS heb gekregen, is daaruit voortgevloeid. Nu zit ik alweer bijna twaalfeneenhalf jaar bij Schelde Sport en ook dat is voortgekomen uit mijn atletiekverleden."

Op 17 april 1988 leverde Frans Maas tijdens een wedstrijd in El Paso de volgende serie vertesprongen af: 7,92 - 8,02 - 8,27 (+ rw) - ongeldig - 8,03 - 8,10 (+ rw). Het is kwalitatief de beste serie ooit door een Nederlandse atleet gesprongen. In ons land is er sindsdien niemand opgestaan, die hem dit heeft kunnen nadoen.

Piet Wijker

Foto's Theo van de Rakt geschonken aan Stichting Atletiekerfgoed

De Stichting Atletiekerfgoed staat open voor alles wat betrekking heeft op de geschiedenis van de atletiek-sport en van belang is om te worden bewaard.

Dat neemt niet weg, dat zelfs Paul van Gool en de zijnen bij tijd en wijle stom verbaasd zijn over hetgeen aan de zorg van de Stichting wordt toevertrouwd. Zoals onlangs, toen de dochter van de in maart van dit jaar overleden atletiekfotograaf Theo van de Rakt langs kwam. Zij bood niet alleen een verzameling, deels ingebonden AW's aan, maar ook honderden foto's van haar vader en alle negatieven, die de periode bestrijken van 1975-1990. Tussen de 50.000 en 75.000 negatieven waren het er, ruw geschat. Alles zelf ontwikkeld en afgedrukt, volgens Theo's dochter. Van Gool: "Kan iemand zich een voorstelling maken hoeveel dat grapje hem gekost heeft in geld en in tijd?"

Eén van deze foto's kwam u alvast tegen in het hieraan voorafgaande artikel. Er zullen er in de komende Vriendenbanden ongetwijfeld nog vele volgen.

Piet Wijker

Gezocht... en gevonden!

Huib van Lieshout

Weet u nog, hoe wij enkele Vriendenbanden terug op zoek waren naar Huib van Lieshout? Wij plaatsten toen ook bijgaande foto. Welnu, die zoektocht kan worden afgesloten, want Huib van Lieshout is gevonden, zo meldt ons Vriend Peter Nederhand.

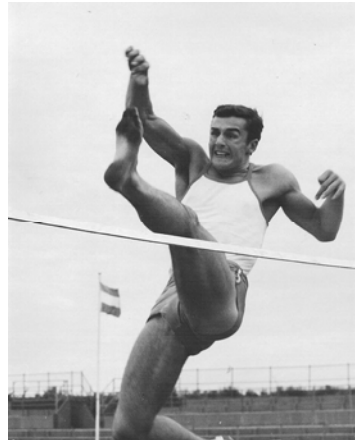
Hieronder treft u zijn relaas.

Na een paar maanden is er, door een email van zijn partner, een eind gekomen aan de zoektocht naar Huib van Lieshout en wel met een positief resultaat. Het zoeken werd bemoeilijkt, doordat hij tot voor een paar maanden een achttiental jaren in België heeft gewoond en daardoor uiteraard moeilijk te traceren was. Daarmee is dus ook het gerucht dat hij vijf jaar geleden zou zijn overleden, ontkracht.

Tot enkele weken terug was hij nog steeds in de sportschool intensief met trainen bezig, waaraan een eind kwam, toen werd ontdekt dat hij twee lekkende hartkleppen had. Hij is vorige week (Nederhand schreef dit op 17 juli – PW) succesvol geopereerd met gunstige perspectieven.

Tijdens het telefonisch contact dat ik met hem heb gehad, bleek dat hij aangenaam verrast was door de aandacht en hij vroeg mij om alle bekenden de hartelijke groeten over te brengen. Over een paar dagen hoop ik hem thuis te kunnen bezoeken en te zien, hoe hij er na meer dan 40 jaar uit ziet.

Peter Nederhand

Hoe ver reikt uw ondernemersblik?

Van Noort Gassler & Co
accountants & adviseurs

Oog voor ondernemen

Onze accountants en adviseurs willen dicht naast u staan als klankbord voor de ondernemer. Niet op afstand, maar altijd bereikbaar en dichtbij. Wij adviseren u daarbij op het snijpunt van financiën, fiscaliteit, juridische vraagstukken én uw ondernemingsstrategie. Op die manier denken wij servicegericht met u mee!

Van Noort Gassler & Co is aangesloten bij JPA International, met onafhankelijke leden wereldwijd.

Meer weten?

Neem geheel vrijblijvend contact op met ons kantoor in Amsterdam, Burgemeester Roellstraat 40, 1064 BP Amsterdam, telefoon 020 – 611 38 06 of kijk op onze website www.noortgassler.nl

Uw contactpersonen:

J.C. (Johan) van der Plas AA CB
Mr J.C. (Jaco) Hoksbergen

Jeugdfonds-atleten op de goede weg in Ostrava

Als lid van de Vrienden van de KNAU bent u natuurlijk op de hoogte van het bestaan van het Jeugdfonds. Jaarlijks worden in het najaar atleten geselecteerd, die in aanmerking komen voor ondersteuning vanuit dit fonds. In overleg met de technische staf van de Atletiekunie wordt de definitieve lijst samengesteld. Criteria voor de keuze zijn vooral inzet, ontwikkelingen en de kansen op deelname en succes aan internationale toernooien in het nieuwe seizoen.

Bij de selectie in 2010 hebben we vooral gefocust op twee belangrijke kampioenschappen in 2011: de Europese Junioren Kampioenschappen en de Europese Kampioenschappen voor atleten onder de 23 jaar. Laatstgenoemde kampioenschappen zijn van 14 tot en met 17 juli gehouden in het Tsjechische Ostrava. Het Jeugdfonds volgt uiteraard de ontwikkelingen van alle Nederlandse deelnemers aan deze kampioenschappen, maar vooral van die atleten die door het fonds zijn ondersteund. Ook wij willen weten of het geld goed besteed is en of wij hierdoor een steentje hebben kunnen bijdragen aan het succes.

Voor deze kampioenschappen hadden maar liefst acht huidige “Jeugdfonds-atleten” de limiet gehaald naast een aantal talenten, dat in eerdere jaren door het Jeugdfonds is ondersteund.

In dit verslag volgen wij de acht atleten die in 2011 een duwtje in de rug hebben gekregen door een bijdrage uit het Jeugdfonds van de Vrienden van de KNAU.

Femke Klop

Is met haar 21 jaar een veelbelovend talent. Studeert ergotherapie naast haar vele trainingsuren. Won in 2010 op het NK voor senioren zilver bij het verspringen en op de 200 meter. Femke was meegegaan naar Ostrava als reserve voor de 4 x 100 meter estafette en doordat de ploeg geen uitvallers kende, is het daar ook bij gebleven. Maar zo'n toernooi meebeleven en daar veel rondkijken is motiverend, erg leerzaam en levert een stuk ervaring op, die zeker gebruikt kan worden in de voorbereiding op andere grote kampioenschappen.

Dennis Spillekom

20 jaar, studeert bewegingswetenschappen aan de Vrije Universiteit en is vooral gespecialiseerd op de 200 en 400 meter. Dennis liep mee in de 4 x 100 meter estafette op de 2e positie en maakte daar een goede indruk. De Nederlandse ploeg behaalde in een sterk bezette finale een knappe 6^e plaats in een tijd van 39,60 sec. Een tijd die niet eerder door een Nederlands team, bestaande uit louter neosenioren, is gelopen!

Douwe Amels

20 jaar en de laatste tijd een rijzende ster bij het hoogspringen. Sprong bij de wedstrijden om de Ter Specke Bokaal in Lisse in mei al 2,18 en bleef bij de kwalificatiewedstrijden in Ostrava steken op 2,08. Als hij deze afstand al in de eerste poging had gehaald, had Douwe zich alsnog gekwalificeerd voor de finale, het was echter net niet genoeg. Hopelijk kunnen zijn begeleiders dit goed evalueren. Als dat lukt, kan men met dit stuk ervaring toch nog iets positiefs uit deze wedstrijd halen. Deze teleurstelling is het beste te omschrijven met de woorden die Douwe zelf op zijn Twitter plaatste: *Dit is klote zeg. Wat een waardeloze wedstrijd. Met 2.08 eerste poging had ik in de finale gezeten. Balen balen balen. Met een slechte wedstrijd had ik alsnog in de finale gezeten, waarom moet ik nou weer een waardeloze wedstrijd springen?*

Niels Verwer

Was een paar dagen voor zijn serie op de 1500 meter 22 jaar geworden, studeert economie en heeft een moedige 1500 meter gelopen. Vele atletiek liefhebbers, die de wedstrijd volgden op Eurosport, waren verbaasd over het grote aantal deelnemers dat gelijktijdig van start ging. Voor Niels, die eerst keurig aan de binnenkant liep, was er geen doorkomen aan en hij moest uiteindelijk vier dik buitenom om in een kansrijke positie te komen. Dat slalommen kostte te veel energie en Niels werd met een 11^e plaats in de serie uitgeschakeld voor de finale. Een bittere pil en zijn teleurstelling is begrijpelijk.

Lisanne Schol gooide de speer in Ostrava naar een fraai persoonlijk record.

(foto's Erik van Leeuwen)

Lisanne Schol

20 jaar, studeert voor docent lichamelijke opvoeding in Amsterdam, werd vorig jaar Nederlands junioren kampioene bij het speerwerpen met 53,07 meter, wierp dit jaar op 21 mei in Hoorn 55,25 meter en deed er in Ostrava nog maar een schepje bovenop. In de kwalificatie realiseerde Lisanne een prachtig PR met maar liefst 57,50 meter.

In de finale werd zij achtste met 53,77. Erg knap dat een atlete zo weet te pieken naar grote wedstrijden toe. Het gooien in een heuse finale vraagt ook andere

eigenschappen, maar die opgedane ervaring gaat nooit meer verloren. Met de progressie die Lianne de laatste jaren heeft laten zien, beginnen we toch heel voorzichtig richting 60 meter te kijken.

Nadine Broersen

21 jaar, studeert psychologie en begon haar eerste dag op de zevenkamp uitstekend! Op maar liefst drie van de vier onderdelen verbeterde zij de prestaties, die zij in haar beste meerkamp behaald had en die uiteindelijk eindigde met een totaal van 5932 punten. Als we dan weten dat in die bewuste meerkamp in het Italiaanse Desenzano te veel rugwind was, dan belooft de start van Nadine op de eerste dag veel goeds en ging de gedachte al richting 6000 punten. Vooral haar PR van 1,87 meter bij het hoogspringen liet zien dat de vorm er was. Met een 8^e plaats en een verschil van slechts 90 punten met de koploper was nog veel mogelijk.

De tweede dag was een heel andere. Vooral op een van haar sterkste onderdelen, het speerwerpen, bleven heel wat punten liggen. Uiteindelijk moest Nadine genoegen nemen met een 9^e plaats en dat was – zeker gezien de hoge verwachtingen na de eerste dag – een domper. Toch waren er in haar meerkamp veel positieve dingen te zien, die vertrouwen moeten geven voor de toekomst.

Anouk Hagen (voorgond) liep een dik persoonlijk record op de 200m en had tevens haar aandeel in de zesde plaats van het 4 x 100m estafetteviertal.

Anouk Hagen

21 jaar, studente communicatiewetenschappen en sprintster. Kwam in Ostrava uit op de 100 en 200 meter. Op de kortste afstand liep het niet zo lekker, in de series werd nog een goede 11,77 sec neergezet, maar in de halve finale liep het door een vreemde start niet goed. De teleurstelling op de 100 meter werd omgezet in positieve energie. De 200 meter was zonder meer top! Voor de start van deze Europese Kampioenschappen was het PR van Anouk 23,75 sec. In de halve finale zette zij een ijzersterke 23,39 neer, waarmee Anouk samen met Kadene Vassell, die in eerdere jaren door het Jeugdfonds is gesteund, en Marit Dopheide in de finale mocht uitkomen. Een ongekend succes voor de Nederlandse atletiek! Drie maal oranje in

een finale op Europees niveau. De Nederlandse dames eindigden net achter het podium als, 4^e (Marit), 5^e (Kadene) en 6^e (Anouk). Een prachtige prestatie. Anouk had hiernaast als 2^e loopster ook een aandeel in de 6^e plaats van het 4 x 100 meter estafetteteam.

Zelden gezien: een Nederlander aan de kop van een 5000 meterveld tijdens een internationaal kampioenschap! Het leverde Jesper van der Wielen brons op.

Jesper van der Wielen

Met 19 jaar de jongste uit de ploeg en heeft net zijn studie aan het Johan Cruijff College voor commercieel medewerker beëindigd. Had afgelopen winter te maken met wat lichamelijke ongemakken, maar is daar door goede begeleiding en verantwoord trainen erg goed doorheen gekomen. Hij selecteerde zich voor deze kampioenschappen en wist zelfs een bronzen plak te behalen. Na een race, waarbij in het begin werd geboemeld en vooral werd gelopen op de plaatsen en niet op de tijden, nam Jesper een paar ronden voor het einde moedig de kop. Hierdoor ontstond eindelijk een wedstrijd. In de eindsprint werd hij nog net door twee atleten gepasseerd. Jammer, maar zonder de durf en brutaliteit om op kop te gaan lopen was een podiumplaats nog maar een vraagteken geweest. Zijn eindtijd: 14.23,31, slechts 0,62 seconden achter winnaar Sindre Buraas.

Naast de atleten, die dit jaar door het Jeugdfonds van de Vrienden worden ondersteund, waren er nog meer oranje deelnemers. Naast Jesper werd ook brons gewonnen door Melissa Boekelman op het onderdeel kogelstoten. Ook atleten, die in eerdere jaren door het Jeugdfonds zijn ondersteund, hadden zich geselecteerd. We noemden al Kadene Vassell, maar ook Patrick Cronie, Sharona Bakker, Denise Groot, Abdi Nageeye, Sietske Noorman en Lars Timmerman kwamen aan de bak in Tsjechië.

Nederland was met een behoorlijk grote groep afgereisd naar Ostrava. Vooraf aan een evenement als dit hoop je altijd ergens op en heb je bepaalde verwachtingen.

advertenties
ansichtkaarten
banners
brochures
flyers
folders
huisstijlen
jaarverslagen
logo's
magazines
nieuwsbrieven
posters
spellen

Margriet Prins
grafische vormgeving

www.margrietprins.nl

Met twee medailles en twaalf finaleplaatsen was het resultaat precies dubbel zoveel als men had gehoopt.

Het waren mooie kampioenschappen met fraaie wedstrijden, die jammer genoeg alleen via Eurosport en diverse internetsites te volgen waren. De nationale media schitterden door afwezigheid. Misschien iets voor de Atletiekunie om daar eens wat te gaan lobbyen.

Wij zijn als Jeugdfonds van de Vrienden van de KNAU blij en trots dat “onze” atleten van dit jaar en voorgaande jaren in Tsjechië hebben laten zien, dat er in Nederland toch echt op een goed niveau aan atletiek wordt gedaan, waarbij vooral de breedte opvalt. Wij wensen hen ook de komende jaren veel goede prestaties toe.

Elly de Regt en Willem van der Krogt

GezondPlus

Sport Medisch Centrum

- (Sport)fysiotherapie
- Manuele therapie
- Blessureconsulten
- Inspanningstesten
- Trainingsbegeleiding
- Medisch fitness
- Sportpsychologie
- Echografie
- Sportmassage
- Sportdiëtiëk

Witte Vlinderweg 72-A2, Wormerveer
Tel.: 075 - 657 21 49

www.gezondplus.nl

It just works.

- ✓ Normaliseren spierfunctie
- ✓ Verbetering van lymfe- en bloedstroom
- ✓ Ondersteuning gewrichtsfunctie
- ✓ Pijnvermindering

Excellent
Ademend &
waterbestendig

Textape⁺
3NS[®] (SPORT) TAPING

www.textapeplus.com

Foto: Erik van Leeuwen, www.erki.nl

Onze jarige Vrienden

(tussen haakjes de nieuwe leeftijd)

September 2011

1 Bé Holst (80)
0595 551542	Oosterweg 2
9995 VJ Kantens
2 George Gussenhoven (82)
071 5120411	Oude Rijn 2
2312 HD Leiden
4 Nico Salet (85)
038 4220801	Schuurmanstraat 111
8011 KG Zwolle
4 Ellie van Beuzekom - Lute (60)
072 5151763	Varnebroek 49
1815 HA Alkmaar
5 Wim Hoddes (93)
026 3337252	Gr. v. Rechterenweg 1N
6861 BM Oosterbeek
6 Ingrid v/d Vinne - Lammertsma (44)
0251 671551	Ganzerik 2
1902 JE Castricum
9 Gré Kraaijenhof - Oomkens (81)
074 2774704	Paul Steenbergenstr 77
7558 MV Hengelo (Ov.)
11 Aad van Hardeveld (81)
035 5252095	Estrikweg 7
1272 AM Huizen
13 Frank van Ravensberg (51)
06 28122348	Utrechtsedwardsstraat 41-I
1017 WB Amsterdam
14 Henk Brouwer (58)
026 3337640	Lebretweg 9
6861 ZV Oosterbeek
14 Siets Rijpstra - Jeltema (80)
058 2135498	Ruysdaelstraat 12
8932 EJ Leeuwarden
16 Fiep Twente (73)
030 6951327	De Clomp 21-12
3704 KE Zeist
16 Ron van Wilgen (59)
070 3972151	Mahatma Gandhistr 37
2552 PA Den Haag
16 Ton Pallesen (86)
0251 233466	Drakenburg 54
1965 NS Heemskerk
17 Ad de Jong (65)
0164 603112	Meidoornstraat 9
4645 CK Putte
20 Hans Koomen (86)
070 3241911	Jan Muschlaan 129
2597 TS Den Haag
20 Janneke Roona - Bosma (48)
050 5291570	Langewoldlaan 60
9727 DD Groningen

-
20 Melchert Kok (53)
075 6284063	Schrijvertje 9
1562 LT Krommenie
22 Lydia Pietersen - Timmer (53)
030 2710482	van Humboldtstr. 63
3514 GM Utrecht
23 Ton van Druuten (83)
015 2616045	Prinses Marijkelaan 12
2635 JH Den Hoorn
23 Roelof Veld (67)
0570 593113	Umbgrovelaan 3
7431 ZA Diepenveen
23 Ciska Homan - Jansen (67)
0294 231347	Dorpsstraat 39
3632 AR Loenen a/d Vecht
24 Albert Hofstede (77)
071 5893339	Huygensdreef 13
2353 CA Leiderdorp
25 Piet van Leeuwen (78)
035 6930038	Iepenlaan 394
1406 RH Bussum
27 Cees Kluit (86)
0165 542602	Dingenadonk 28
4707 WG Roosendaal
28 Rijn van den Heuvel (64)
010 2880830	Willem Hioolenstraat 16
3065 LE Rotterdam
29 Renee van de Water (66)
0521 597170	Spieregerweg 1
7991 NE Dwingelo
30 Annie van de Kerkhof (59)
0492 846646	Deltaweg 69
5709 AA Helmond

Oktober 2011

5 Marga Kortekaas (66)
0252 411574	1e Poellaan 18
2161 LB Lisse
5 Henk Evers (72)
0513 627713	Eendenkooi 30
8446 RD Heerenveen
7 Joke Bijleveld (71)
070 3914415	Arch. Margadanterf 46
2552 ZT Den Haag
8 Martha Klaasen - Bos (64)
06 11247163	Schubertlaan 302
3144 BJ Maassluis
12 Thea Martens - Evers (66)
076 5413672	Schoolstraat 37
4841 XC Prinsenbeek
14 Gré Wortman - Soesbeek (71)
0593 522845	Korhoenlaan 13
9411 HK Beilen
26 Klaas Pollema (65)
046 4851703	Millenerweg 61
6118 BT Nieuwstadt

27 Constant Mahieu (92)
070 3359318

29 Babs van der Groep (73)
023 5374906

30 Olga Commandeur (53)
020 4414058

Gen. Spoorlaan 62, flat 598
2285 CH Rijswijk

Conollyweg 4
2061 KD Bloemendaal

Punter 162
1186 RJ Amstelveen

Onze jarige donateurs/donatrices

(tussen haakjes de nieuwe leeftijd)

September 2011

6 Geke van Leeuwen-Koerts (77)
0521 – 591228

12 Harry Peters (65)
0495-537274

20 Myrna IJska-de Waal (71)
075 – 6171944

20 Marisa Kardurk-Massarò (72)
0528 – 267063

20 Willeke Koppelaar-Majoor (69)
0251 – 313088

Brugesakker 3
7991 CV Dwingeloo

Boshoverweg 6
6002 AN Weert

Hoge Horn 67
1506 MS Zaandam

Draco 25
7904 LA Hoogeveen

Kerkemeer 17
1921 XT Akersloot

Oktober 2011

3 Rinus de Schipper (70)
0541 – 551503

5 Greet de Hont-Berkhout (88)
020 – 6153058

21 Diny Mekes-Steffen (90)
010 – 4763908

23 Sophia Salet-Hendriks (82)
038 – 4220801

Appelvinkstraat 49
7587 BE De Lutte

T.M. Bouwmeesterhof 3
1065 HS Amsterdam

W.v. Zuylenstraat 54
3025 SE Rotterdam

Schuurmansstraat 111
8011 KG Zwolle